

kunstneriske Tegninger til forestillige Industri-genstande, vare udsatte for, at de bleve berøvede dem uden nogenstomhelst Godtgørelse. Smidlertid kan det ikke nægtes, at en saadan Bestemmelse er et noget tværgaget Sværd, der let kunde ramme vort lille Lands industridrivende, idet der herhjemme ikke er saa stærkt Brug for Kunstindustri-genstande, og Uddannelsen af Tegnere for Kunstindustri ikke saa vidt fremstreden, at der ikke skulde være en Fare i en saadan Bestemmelse. Denne Fare saa man vel, men man mente dog, at der kunde gøres noget i den nævnte Retning. Under Patentlovens Behandling blev det fremdraget, men da det ikke hørte hjemme der, blev det taget tilbage. Nu er der her en Bestemmelse om en udelukkende Ret til Offentliggørelse af tekniske og lignende Tegninger. Jeg vil derfor henstille til det eventuelle Udvalg, at det ikke derved skal blive gjort umuligt for danske industridrivende at benytte Tegninger, der udføres i fremmede Lande, hvilke vi allerede nu benytte i stort Omfang, og som det, naar der lægges store Vanskeligheder i Vejen, vil være vanskeligt for industridrivende at kunne benytte i det samme Omfang, hvori det nu sker til Gavn for Industrien her i Landet i dens Helhed.

Goos: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig til de to sidste ærede Talere. De Bestemmelser, som de Herrer saaned, ere til Stede i den gældende Ret og stode i det ældre Forslag; det var Undtagelsesbestemmelser, hvorved man vilde formindste Kunstnerens naturlige Ret. Særlig med Hensyn til, hvad der blev anført af det ærede Medlem fra Frederiksberg (P. G. C. Jensen), maa jeg bemærke, at det er ingen berettiget Maade at affpise en Kunstner paa at sige til ham: Vi give Dig Wren, men Pengene faar Du ikke. Ganske bortset fra Realiteten vil jeg sige til de ærede Medlemmer, og det gælder ogsaa, hvad det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Det. Hansen) gjorde gældende, at vi saare nødig skulde gaa ind paa Forandringer i det, som Folketinget har vedtaget med Hensyn til disse Punkter. Nu skuldes Udeladelsen af den Bestemmelse, som det ærede Medlem fra Frederiksberg omtalte, og ligeledes Udeladelsen af en af de Bestemmelser, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavn omtalte, Folketingets Beslutning. Der fandtes noget i den Retning i det ældre Forslag, men det er udgaaet ifølge Folketingets Beslutning. Optage vi igen disse Bestemmelser, saa have vi nye Stridspunkter, og saa have vi lagt en ny Sten i Vejen for at komme til Ende med denne Sag. Det er meget

ønskeligt ikke at faa andre Stridspunkter over for Folketinget end det føre, der omhandles i § 4. Denne Bemærkning vedrører naturligvis ikke saadanne andre Punkter i Lovforslaget, med Hensyn til hvilke Folketinget ingen Særstilling har indtaget, og som altsaa frit kunne overvejes.

Det. Hansen: Det er mig ikke bevidst, hvilke Bestemmelser jeg havde fremdraget, der vare i Strid med Folketingets Afgørelse. (Goos: Henvisningen til Hof- og Stadsretten f. Ets.) Ja, der var i et tidligere Udkast Tale om en Kommission, det var maasse for stort et Apparat, og derfor er man staaet ind paa den Vej at lade det gaa til Hof- og Stadsretten. Men det er dog muligt, at man nu let kunde enes om at gaa en anden Vej.

Jeg ønskede blot at gøre et Par Bemærkninger til det, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) fremdrog om Kunstværker, der købes til offentlige Kunstsamlinger. Det er klart, at, som Lovforslaget nu lyder, indeholder det andet Stykke af § 28 den nødvendige Bestemmelse. Der staar nemlig der: „Naar ikke andet er vedtaget, indbefatter en Overdragelse af selve Kunstværket ikke Retten til at offentliggøre Gengivelser af dette.“ Der siges altsaa: „naar ikke andet er vedtaget“. Hvis nu de, der købe ind til de offentlige Kunstsamlinger, virkelig anse det for at være af Interesse, at der saaledes kan finde Mangfoldiggørelser Sted af et Kunstværk, der er indlemmet i de offentlige Kunstsamlinger — jeg tænker ikke paa Gengivelser til privat Brug, thi det har enhver Lov til at tage; baade Mænd og Kvinder kunne gaa op i Galleriet og tage Kopier til eget Brug, ligesaa meget de ville; det, der er forbudt, er Gengivelser i Offentliggørelsesøjemedet — saa faar virkelig Galleriet betale saa meget mere til Kunstneren for det. Naar Kunstneren faar Wren, vil han maasse være billig med Hensyn til, hvad han yderligere forlanger. Naar denne Ret skal gælde for Indkøb til offentlige Kunstsamlinger i Modsatning til, hvad der ellers gælder for dem, der købe et Kunstværk, maa der betales derfor. Ellers vil man komme i stor Vanskelighed, naar Kunstsamlinger, Galleriet indkøber en Kunstners Arbejde, ikke paa første Haand, men paa anden Haand, f. Ets. køber et Arbejde paa en Auktion efter en privat Mand og det derpaa indlemmes i en offentlig Kunstsamling. I saa Tilfælde vil det ærede Medlem dog ikke mene, at den blotte Omstændighed, at Kunstværket bliver flyttet fra en privat Mand's Kunstsamling op paa en offentlig Kunstsamling, i og for sig skulde